

**[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]**

Banken ikke ved egne Midler kunde fortsætte sin Virksomhed, henvendte man sig til en større Bank i en nærliggende Købstad for at faa denne til at træde til og overtage Banken. Den paagældende Bank gav imidlertid et bestemt Afslag. Da det, som Forholdene for Banken laa, ej heller lykkedes at bevæge andre Banker til at træde hjælpende til, og da Stillingen, da man kom lidt ind i April Maaned 1932, var saaledes, at Banken ikke var i Stand til at honorere de allernærmeste Dages Krav, vedtog Bestyrelsen at standse Bankens Betalinger. En yderligere Frist førte ikke til nogen Ordning, og Banken traadte derfor i Likvidation den 13. Maj 1932.

Efter de for Ministeriet foreliggende Indberetninger er der saaledes ikke i det foreliggende Tilfælde paa nogen Maade Tale om en forhastet eller ubegrundet Lukning af en Bank. Banken var, da den lukkede, kørt uhjælpefast, saaledes at der ikke var nogen Mulighed for, at den kunde fortsætte. Hvis man fra Bankens Ledelses Side paa noget Punkt havde haft Grund til at klage over den paagældende Tilsynsmyndigheds Behandling af Sagen, vilde det have været naturligt straks at fremkomme med eventuelle Besværinger over for Handelsministeriet. Noget saadant er imidlertid i de 3—4 Aar, Banken har været under Likvidation, ikke sket. Der foreligger for mig intet, der tyder paa, at de af det ærede Medlem fremsatte kritiske Bemærkninger er berettigede. At Bankens Likvidation er forløbet paa bedre Maade, end man ved Bankens Standsning kunde vente, er kun glædeligt, men dette kunde man, som Forholdene dengang laa, ikke forudse. I denne Forbindelse kan det maaske have Interesse at fremhæve, at Bankens Likvidationskomité, blandt hvis Medlemmer der var Mænd fra Egnen, i en i Oktober 1932 udarbejdet Statusopgørelse naar til det Resultat, at der paa Grundlag af de daværende Prisforhold m. v. vilde blive saa store Tab, at hele Aktiekapitalen og Reservefonden vilde blive opslugt, og at Indskyderne ikke vilde faa fuld Dækning. Hvis det ærede Medlem har noget virkeligt Grundlag for de af ham angaaende Banktilsynets Behandling af Sagen fremsatte kritiske Bemærkninger, beder jeg ham sende mig nærmere Dokumentation.

De under Finanslovdebatten berørte økonomiske Spørgsmaal i Forbindelse med den gældende Valutalovgivning finder jeg det naturligt ikke ved denne Lejlighed at komme nærmere ind paa, idet der jo under Behandlingen af Valutaloven vil blive Anledning til nærmere at drøfte disse Spørgsmaal.

**Formanden:** Jeg skal her afbryde Forhandlingen om den foreliggende Sag og gaa over til næste Punkt paa Dagsordenen, som er:

*Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.*

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 83; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 352).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

**Formanden:** Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Op-hold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

**Ordføreren (Hans Nielsen):** Ligesom Vælgerne den 22. Oktober tog saare velvilligt paa det Forslag, vi her har til Behandling, saaledes har de danske Erhverv i det store og hele taget saare forstandigt og velvilligt paa Forslaget, nu da det har været til Behandling her i Rigsdagen. Ærede Medlemmer vil erindre fra foregaaende Aar, naar der har foreligget Forslag om Forlængelse af Valutaordningens Gyldighed, at der har været stor Staahej, at der er mødt Masser af Deputationer her i Rigsdagen og har været afholdt Protestmøder mod Fortsættelse af Valutalovgivningen, men ved denne Lejlighed er det hele jo gaaet meget stilfærdigt af. Der har været et Par Deputationer hos Folketingets